

Υπόθεση T-136/04

Rasso Freiherr von Cramer-Klett και Rechtlerverband Pfronten κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απόφαση 2004/69/ΕΚ της Επιτροπής — Κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας για την αλπική βιογεωγραφική περιοχή — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 II - 1807

Περίληψη της διατάξεως

*Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)*

II - 1805

Ο άμεσος επηρεασμός του προσφεύγοντος, ως προϋπόθεση για το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, απαιτεί το προσβαλλόμενο κοινοτικό μέτρο να επάγεται άμεσα αποτελέσματα επί της έννομης καταστάσεως του προσφεύγοντος και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, όταν αυτό έχει αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων. Τούτο σημαίνει ότι, οσάκις πράξη κοινοτικού οργάνου απευθύνεται σε κράτος μέλος, αν η ενέργεια στην οποία οφείλει να προβεί το κράτος μέλος προκειμένου να εκτελέσει την εν λόγω πράξη έχει αυτόματο χαρακτήρα ή αν ούτως ή άλλως οι συνέπειες της επίδικης πράξεως επέρχονται άνευ ετέρου, τότε η πράξη αφορά άμεσα κάθε θιγόμενο από τη σχετική ενέργεια πρόσωπο. Αν, αντίθετα, η πράξη παρέχει στο κράτος μέλος τη δυνατότητα να ενεργήσει ή να μην ενεργήσει ή αν το υποχρεώνει να ενεργήσει προς συγκεκριμένη κατεύθυνση, τότε η αντίστοιχη ενέργεια ή αδράνεια του κράτους μέλους αφορά άμεσα το οικείο πρόσωπο και όχι την ίδια την πράξη.

Συναφώς, η απόφαση 2004/69, παραθέτοντας, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 92/43, περί της διατηρήσεως των φυσικών οικοτόπων, τον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας για την αλπική βιογεωγραφική περιοχή, η οποία κατατάσσει ως τόπους κοινοτικής σημασίας ζώνες του γερμανικού εδάφους, δεν θίγει ούτε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών εκτάσεων ούτε την άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων, εφόσον ουδόλως γεννά υποχρεώσεις για τους επιχειρηματίες ή τους ιδιώτες και δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη ως προς το καθεστώς προστασίας των τόπων κοινοτικής σημασίας, όπως μέτρα διατηρήσεως ή διαδικασίες εγκρίσεως.

Ομοίως, οι απορρέουσες από την οδηγία 92/43 υποχρεώσεις, ιδίως δε εκείνες των άρθρων 4 και 6, οι οποίες βαρύνουν τα κράτη μέλη αφ' ης στιγμής η προσβαλλόμενη απόφαση όρισε τους τόπους κοινοτικής σημασίας, δεν τυγχάνουν άμεσης εφαρμογής επί των εν λόγω επιχειρηματιών, εφόσον απαιτούν πράξη εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους προκειμένου τούτο να προσδιορίσει με ποιο τρόπο προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή τις υποχρεώσεις αυτές.

(βλ. σκέψεις 45-47, 52)